

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

La memòria de Terenci

F

eia bastants dies que no visitava aquest tenebrós consultori d'Anne Germaine anomenat *Más allá de la vida*. Confesso que va encuriosir-me la presència de Boris Izaguirre en aquest xou. Tenia ganes de saber quina seria la seva actitud, com torejaria les ximpleries de la vident de fireta, quina dosi de saber estar utilitzaria. I el resultat va ser decebedor. Germaine va començar a descriure la presència d'un home culte i refinat, un literat amb bon gust i aparença intel·lectual. Es referia a Terenci Moix, gran amic de Boris, que va morir prematurament aviat farà deu anys. Si sempre és desagradable que utilitzin els morts per fer aquest espectacle de tan ínfima categoria, em va doldre especialment aquesta exhumació d'una persona que, casualitats de la vida, jo també apreciava. Ja sé que Boris va referir-se al seu amic

Remoure el dolç record de Terenci Moix voreja un cert mal gust

d'una manera emotiva i agradable, defugint tota forma de morbositat, però trobo que s'ho podria haver estalviat perfectament. Si volia participar en aquest sopar de duro –i cobrar un bon xec, cosa que trobo ben lícita– endavant, però remoure el dolç record de Terenci voreja un cert mal gust. A ell li encantava el món de la frivolitat i el paper cuixé, s'hi capbussava de tant en tant amb alegre despreocupació i esperit lúdic. Però no era cap frívol i respectava molt la memòria dels altres. PD: Avui s'estrena, per cert, *Luces rojas*, el nou film de Rodrigo Cortés, centrat en la peripècia d'un grup d'investigadors dedicats a desemmascarar els farsants que s'aprofiten de la gent fent-se passar per vidents i experts en fenòmens paranormals. Val la pena.